

Sygnatura akt III C 1798/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Suhecka

Protokolant: Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko J. D.

- o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Joanna Suhecka

Sygn. akt III C 1798/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 kwietnia 2016r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. D. kwoty 1322,54 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu według norm przepisanych.

Powyższej należności powód dochodził tytułem składki z umowy ubezpieczenia nr (...) w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów komunikacyjnych, dotyczącej pojazdu D. (...) o nr rej. (...).

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 14 października 2015r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw, w którym podniósł, że nigdy nie był właścicielem pojazdu, którego dotyczy umowa ubezpieczenia stanowiąca podstawę roszczenia, jak również nie zawierał tej umowy.

W uzupełnieniu pozwu powód wskazał, że na dochodzoną kwotę składa się składka w wysokości 985 zł wynikająca z polisy nr (...), powiększona o kwotę odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po dacie wymagalności składki tj. od 26 października 2012r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 września 2012r. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wystawiło polisę o nr (...) na rzecz J. D.. Polisa obejmowała obowiązkowe ubezpieczenie OC dla samochodu osobowego marki D. model T. o nr rej. (...) na okres od 11 września 2012r. do 10 września 2013r. Składka została ustalona na kwotę 985 zł płatną jednorazowo do dnia 25 października 2012r. Według polisy umowa ubezpieczenia objęta polisą została wznowiona automatycznie.

Dowód: polisa k. 37

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Podstawę prawną roszczenia stanowił art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Powód swoje roszczenie wywodził z umowy ubezpieczenia OC potwierdzonej polisą nr (...), dotyczącą pojazdu D. (...) o nr rej. (...). W niniejszej sprawie przedmiotem sporu było to, czy strony łączyła umowa stanowiąca podstawę żądania, stwierdzona powyższą polisą. Pozwany zaprzeczył bowiem, aby kiedykolwiek posiadał pojazd D. (...) o nr rej. (...), jak również, aby zawierał z pozwanym umowę ubezpieczenia takiego pojazdu. W tej sytuacji na powódzie spoczywał ciężar wykazania, że umowa stanowiąca podstawę faktyczną roszczenia została zawarta. Obowiązkowi temu powód jednak nie sprostał, albowiem na poparcie swoich twierdzeń przedłożył jedynie dokument polisy, który nie został podpisany przez pozwanego, a z którego treści wynika, że dokument ten został sporządzony bez udziału pozwanego, a umowa ubezpieczenia została automatycznie wznowiona.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 392 ze zm.) jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

Ust. 2 stanowi, że zawarcie następnej umowy nie następuje, pomimo braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) nie została opłacona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy lub w przypadku cofnięcia zakładowi ubezpieczeń zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych albo
- 2) w przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń, ogłoszenia lub zarządzenia likwidacji zakładu ubezpieczeń albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub umorzenia postępowania upadłościowego, w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 2.

Skoro z polisy wynika, iż według stanowiska powoda umowa została zawarta na podstawie wskazanego wyżej przepisu, to zgodnie z regułą wynikającą z art. 6 k. i art. 232 k.p.c. powód winien był udowodnić, że zaistniały okoliczności przewidziane w hipotezie tego przepisu i na tę okoliczność przedłożyć stosowne dowody. Powód będąc reprezentowanym przez zawodowego pełnomocnika winien mieć świadomość co do tego, że wobec zgłoszonych przez pozwanego zarzutów, dokument w postaci wystawionej przez powoda polisy nie może zostać uznany za wystarczający materiał pozwalający na ustalenie, że doszło do zawarcia umowy stanowiącej podstawę żądania, jeśli jednocześnie brak będzie dowodów potwierdzających zaistnienie ustawowych podstaw do wznowienia umowy ubezpieczenia. Wobec kwestionowania przez pozwanego stosunku zobowiązaniowego powód winien był przedłożyć umowę, w oparciu o którą nastąpiło przedłużenie ubezpieczenia na kolejny okres 12 miesięcy, a jeśli i ta została zawarta w wyniku wznowienia poprzedniej, taką umowę, która została zawarta w wyniku złożenia przez strony zgodnych oświadczeń woli, co sprowadzało się do przedłożenia polisy podpisanej przez pozwanego. Powód jednak zaniechał całkowicie inicjatywy dowodowej w kierunku wykazania, że pozwany wcześniej zawarł z powodem umowę ubezpieczenia OC pojazdu D. (...) o nr rej. (...). Powód nie podjął również próby wyjaśnienia, czy pozwany posiada lub posiadał jakikolwiek tytuł prawny do tego pojazdu. Wobec braku inicjatywy dowodowej w zakresie okoliczności zakwestionowanych przez pozwanego, wykluczone było przyjęcie, że polisa dołączona do uzupełnionego pozwu świadczy o tym, że doszło do zawarcia między stronami umowy w oparciu o art. 28 ust. 1 o ubezpieczeniach

obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Jest to bowiem dokument sporządzony jednostronnie przez powoda i stanowi dowód jedynie tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie o zawartej w nim treści.

Według obowiązującej w procesie cywilnym zasady rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.), na powodzie spoczywa obowiązek wykazania faktów, z których wywodzi dochodzone roszczenie – co do zasady i wysokości, zaś obowiązek dowodowy pozwanego obejmuje fakty tamujące lub niweczące roszczenie powoda. Należy przy tym mieć na względzie oczywistą prawidłowość, iż obowiązek dowodzenia po stronie pozwanego aktualizuje się dopiero w przypadku skutecznego wywiedzenia jego odpowiedzialności przez powoda.

Nie wymagają dowodu fakty powszechnie znane (art. 228 § 1 k.p.c.), fakty znane sądowi z urzędu (art. 228 § 2 k.p.c.), fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.). Stosownie do art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Sąd może również uznać za ustalone fakty na podstawie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c.). Twierdzenie strony nie stanowi natomiast dowodu i przy braku dodatkowych warunków przewidzianych we wskazanych przepisach, nie może stanowić podstawy ustaleń.

Mając na uwadze powyższe reguły stwierdzić należy, że powód przedkładając wyłącznie sporządzony przez siebie dokument, nie wykazał, aby doszło do nawiązania między stronami stosunku prawnego o treści odpowiadającej temu dokumentowi.

Z tych przyczyn powództwo jako niezasadne Sąd oddalił.

SSR Joanna Suchecka